

"Die gasten hebben het toch aan zichzelf te danken...zeiden ze"

Weet U; ik kom uit een typisch opportunistisch poenig milieu en daar ligt het allemaal aan. Ik zal ook nooit met mijn benen wijd voor de klassestrijd gaan. Alleen als ze er voor betalen! Dat miljeutje van mij...Niet ideologisch onderbouwd, maar meer van: "wat gebeurt, gebeurt, zorg vooral zelf dat je niet in moeilijkheden komt, naai wie je naaien kan, verneuk de zaak zo vaak als in je vermogen ligt, pak wat je pakken kan, neuk alles wat los en vast zit, want wie het kindje krijgt mag het houden, bewijzen kennen ze toch niks met de huidige stand van mediese zaken, dus welk mokkul maakt je wat en zorg vooral dat je later een goeie baan met een pensioen krijgt en als je dan zo nodig moet trouwen dan op huwelijksvoorwaarden, kekke die teef altijd nog weg sturen zonder een cent te makken, gaat ze maar met d'r veneriese poesje op de kermis staan om de een of andere brochum voor d'r te laten kutikken".

Ook in oorlogstijd hebben mijn grootouders, waar ik door opgevoed ben vanaf mijn twaalfde levensjaar geen onverantwoordelijke beslissingen genomen of risicos gelopen.

Hoe ze er over dachten? Joden helpen?

Bejebesodemierterd!

"Die gasten hebben het toch aan zichzelf te danken met die kromme neuzen en larmoyante verhalen", hoorde ik van jongs af aan!

"Die miesjgassers helpen zichzelf wel. Een Jood vind altijd wel een schuilhol! Het benne net ratten. Dat is die gasten op het lijf geschreven! Daar hebben de Nazis een film over gemaakt!", zeiden mijn grootouders.

Ze zijn altijd antisemiet gebleven. Een jodenjongen kwam er bij ons niet in. Mijn ouders heb ik eigenlijk nooit gekend. Mijn moeder liep al weg toen ik nog geen twee was, ze was meestal niet thuis, burens zorgden dat ik te eten kreeg, mijn vader heb ik nauwelijks gekend. Ik weet ook niet hoe hij er uit zag.

Fotos heb ik niet. Ze hadden een zaak in Renkum en bazuinden overal rond dat ze in het verzet zaten en "contacten met Engeland" hadden, wat nooit bewezen is, dus het bleek achteraf hoogst waarschijnlijk allemaal grootspraak en dikdoenerij, waar het hele verzet van aan elkaar hing. Het zullen welo collaborateurs geweest zijn. Mijn moeder knipet en boog voor een sjef op kantoor die Nazi was. Dan weet ik wel genoeg. Een oom van mij was NSB-er, een andere lid van de Wehrmacht en later SS-er. De mentaliteit van de S.S. en van het zoge naamde Nederlandse verzet was volkomen hetzelfde. Ik heb er geen hoge pet van op. Het was voorna melijk uitschot, jodenverlinkers en linkmiechels die huizen en inboedels stalen van opgehaalde joden. De SD van Arnhem is op een gegeven ogenblik met een Überfallkommando sept. 1944 uitgerukt om die praatjesmakers (mijn vader en moeder) in Renkum eens mores te leren en op te pakken om het hele gezin ter heropvoeding naar een concentratiekamp te sturen, dat is wel op het nippertje geweest, een kwartier na de vlucht van mijn ouders met mij en mijn zusje op de fiets kwam een overvalkommando van de SD langs en die hebben toen de winkel vernield, dat kunt U zich wel voorstellen, die kwamen niet voor niets, dus koelden ze hun woede op de inventaris en de boeken, waar ze flessen inkt tegen aan smeten. Bij de slag om Arnhem is het hele pand toen in puin geschoten door de Engelsen -je vraagt je af wie nou eigenlijk de vijand was- als we daar nog hadden gezeten was dat mijn dood geweest en had de schilderkunst een zeer groot verlies geleden. Ik ben nu eenmaal een genie in tegenstelling tot mijn familieleden en gristelijke kollegaatjes. In elk geval draai den mijn broer, zusje en ik een paar jaar het weeshuis in omdat de ouders het verdomden voor ons te zorgen, onze vader zat als borderliner trouwens jaren in een gekkenhuis, onze moeder ook, daarna woonden we nog zes maanden in huis in 1949 bij mijn vader en zijn twee de vrouw tot dat zij weg liep, mijn vader de gaskraan open zette en de brandweer het huis open brak om ons te redden van de verstikkingsdood. Toen weer het weeshuis in tot mijn twaalfde, daar na kwamen we bij onze grootouders waar het ook al geen vrolijke boel was. Mijn zusje werd voortdurend getreiterd door een inwonende lesbische tante en mijn seksjuweel sadistische grootouders. Mijn schromelijk verwend, verwekelijkte homofielterige broertje mocht mijn zusje schoppen tot ze bont en blauw zag. Zijn lul was niet dikker dan een Bic ballpoint, daar heb ik mij nooit in verslikt. Hij is later dan ook beroeps homosexueel geworden tot ze hem in Haarlem in 1985 dood sloegen. De dader, een drugsverslaafde, een bekende homo hoerenjongen, maar is nooit gestraft; dat kon toen nog. Hij werd verdedigd door een links advocatencollectief. Mijn Oom Bob die impotent was heeft in een dronkemansbui bekend dat hij me wilde verdrinken bij een vis partijtje in Aalsmeer toen ik negen was. Ik moest naar de kweekschool voor onderwijzers en mocht niet naar de academie voor beeldende kunsten in Amsterdam. Ik heb aan die christelijke kweekschool in Bloemendaal 6 rotjaren gehad. Vrienden of vriendinnen had ik er niet. Mijn turbulente, maar zeer bevredigende seksuele leven speelde zich tussen mijn veertiende en zeventwintigste af in de Haarlemmer Hout waar ik mij door oudere, willige mannen met Mercedesen, zilverkleurige strakke slippers en een broek vol bronst liet op pikken en fêteren, meestal voor het hele erge gebeurde (auteur dezes doelt op anale sex). Toen droeg ik al lingerie (van af mijn zestiende nylons, jarretelgordel, open gewerkte Frans slippers, die ik van mijn vier jaar oudere dominanten vriendin Frieda leende, bustehouders, kanten hemdjes, onderjurken, high heels, pumps maat 42 en een kekke kokerrok, daar hielden de mannen van en daar schaamde ik mij echt niet voor, hoor! Eind 1965 werd ik een jaar ziek en werkte van 1966 tot 1968 twee jaar in een antiquariaat te Amsterdam. Op mijn 25-ste kwam ik in de BKR te Amsterdam van 1968 tot 1976. In 1967 werd ik afgekeurd voor militaire dienst omdat ik nog steeds fysieke klachten had en me door mannen liet neuken. Mijn vader schijnt in 1995 gecremeerd te zijn, het was zijn laatste warme dag-hahaha- voor ie naar de hel ging als ongelovige, maar ik heb van zijn tweede vrouw geen overlijdensbericht gehad; ik heb het in de krant moeten lezen. Het deed mij niets. Mijn moeder zond mij als roomsch katholieke raspsychopate onlangs twee hate mails waar je niet goed van wordt. Ik begrijp niet waar ik dat

aan te danken heb want ik heb het mensje, dat nu 84 is en zwaar aan het dementeren blijkt, vanaf mijn tweede levensjaar nooit meer gezien of iets gehoord. Ik heb als kunstenaar altijd keihard gewerkt, maximale tegenwerking gekregen, niet alleen van mijn geperveteerde familie, maar merkwaardig genoeg vooral uit de orthodox christelijke hoek, die zo graag de liefde prediken, vrienden onder kunstenaars heb ik niet, ook nooit ge had. Ik ben daar niet conformistisch genoeg voor en te intelligent. Gotzijdank kom ik niet uit een gereformeerd milieu. Die dulle stakkers hebben als enige jeugdherinneringen slootje springen achter het huis en appels jatten in de tuin van de dominee. Tel uit je winst! In 1996 hebben we alle cal vinistische kennisjes en zogenaamde gristelijke vrienden (zonder uit zondering parasieten) de deur uit geschopt. Aan de deur heb ik toen een emaille bordje geschroefd: "wie hier als gristelijke kwezel binnen komt, wordt er zo weer uit ge stompt". En of het geholpen heeft! Ik ben zwarte band karate dus ik kan een aardige stoot weg ge ven voor iemand zijn kanus! Bovendien ben ik in het bezit van handvuurwapens. Met liefde trap ik een gristen het licht uit zijn ogen en de ballen uit zijn broek. In de Soedan worden gristenen gekruisigd en dat vinden ze als geboren masochisten hartstikke lekker! Ze keren zo graag de andere wang toe als ze op hun bek geslagen worden! Ik zou best mee willen doen; zo'n ebbenhouten naakt wijf eerst in d'r reet naaien (met condoom want die zwartjoekels hebben allemaal aids aan hun reets en ze moeten eerst even d'r poes gaan wassen) en dan een paar zes duims smeedijzeren spijkers door hun polsen en voet en jensen met een voorhamer en hup, pak 'm beet, stanzi- hoera, daar gaat ie de lucht in dat kruis- zie die tietten zwaaien, kijk hoe ze alles laten lopen en zie die kop verkrampen, hoor die schreeuw van lust en pijn, daarna genietend er bij zitten hoe ze langzaam stuiptrekkend in de tropenzon kreperen. Daar krijg ik zelfs op mijn leeftijd nog een stijve lul als een stij gerpijp van. Ik ken een sekte waar de ouderling zijn dochters neukte en een andere sekte, beiden in Heerenveen waar twee partner wisselaars ouderling werden. Ik vind die gereformeerden, evangelischen en pinksterknackers trouwens altijd van die merkwaardige mensen: ze staan met hun vrome, uitgestreken smoelen bol van de zalvende Bijbelteksten, stikken in hunne eeuwenoude psalm en op hele noten- maar zijn nooit te beroerd om je te besodemieteren, te beleuteren, te belas teren, te beliegen of je een loer te draaien waar je zelf bij staat! Is me dat niet merkwaardig? **Fred van der Wal, Couloutre, sept. 2003**

E.O. site Op 16/9 om 14:34 zei fred van der wal- couloutre- frankrijk:

de les is duidelijk; bezint eer gij begint en loop geen hartstochten achterna die naar de afgrond voeren. En overspel blijft overspel!

